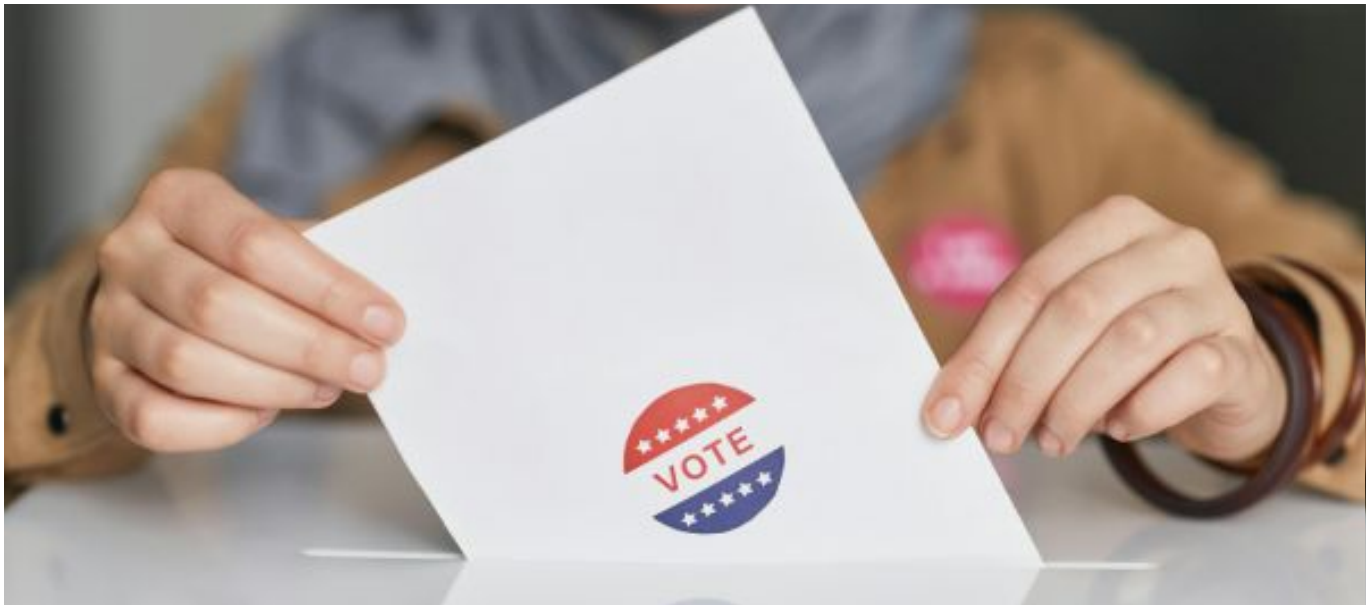
WYNIA'S WEEK

Moslimkiezers worden voor links steeds belangrijker – in Europa maar ook in de Verenigde Staten

Posted on 7 mei 2026 by Gastauteur

*Door Roan Asselman**

In Europa is de innige band tussen linkse partijen en de moslimkiezer al langer een electorale realiteit. Maar ook in de Verenigde Staten eisen moslims een steeds prominentere plaats op in de vaderlandse politiek.

Moslims in Europa stemmen een stuk linkser dan niet-moslims. In 2024 koos zo'n 70 procent van de Britse moslims voor de Labourpartij van Sir Keir Starmer of voor de nog linksere Green Party. Tijdens de Europese verkiezingen van datzelfde jaar stemde 62 procent van hun Franse geloofsgenoten op het marxistische La France Insoumise (LFI) van Jean-Luc Mélenchon. En in Duitsland was volgens een exitpoll de postcommunistische partij Die Linke (29 procent) in 2025 de grootste formatie onder moslimkiezers, gevolgd door de sociaaldemocratische SPD (28 procent) en het links-conservatieve BSW (16 procent), goed voor een links totaal van bijna 75

procent.

Als context: onder alle kiezers haalden Labour en de Green Party samen 40 procent, het Franse LFI 10 procent en de drie Duitse linkse partijen gezamenlijk zo'n 35 procent. Deze percentages zijn inclusief de moslimstem, wat betekent dat niet-moslims nóg minder op linkse partijen stemmen. De intussen stevige aandelen moslims in Europa – Groot Brittannië: 6 procent, Frankrijk: 10 procent, Duitsland: 6,5 procent – zorgen ervoor dat deze nieuwe(re) Europeanen een sterke impact hebben op de politiek van het oude continent.

Tactische samenwerking

De 4,5 miljoen moslims in de Verenigde Staten zijn goed voor nog geen anderhalf procent van de bevolking. Heel wat minder dan in West-Europa dus. Ook gaat het in de VS om 'andere' moslims: bij ons liggen hun wortels meestal in Turkije en de Arabische wereld, terwijl de meeste Amerikaanse moslims uit Zuid(-Oost)-Azië komen of deel uitmaken van de zwarte gemeenschap. Arabieren zijn in de VS goed voor minder dan 20 procent van de moslimpopulatie, Turken voor nog veel minder.

Ze zijn dus anders en – vooral – met minder. Toch slagen de volgelingen van Mohammed erin om politiek boven hun gewicht te boksen. Dat doen ze in de eerste plaats door één lijn te trekken en, wanneer nuttig, tactisch samen te werken met andere groepen.

Een recent voorbeeld. In 2024 stemde een meerderheid van de Amerikaanse moslims voor Jill Stein, de presidentskandidate van de uiterst linkse Green Party. Vier jaar eerder had acht op de tien moslims nog gekozen voor de Democraat Joe Biden.

Waarom? Kamala Harris, de Democratische kandidaat in 2024, werd door islamitische kiezers weggezet als onvoldoende toegewijd aan de Palestijnse zaak. Tijdens de campagne hadden prominenten uit de gemeenschap al duidelijk gemaakt dat de moslimstem geen garantie was voor de Democratische presidentskandidaat als die zich niet achter een boycot van Israël schaarde. Die boodschap werd overgebracht door onder meer islamitische congresleden Rashida Tlaib en Ilhan Omar. Harris wou best ver gaan – verder dan Biden – maar niet ver genoeg, en dus keerden moslimkiezers haar de rug toe.

Sinds 2024 wisten islamitische politici hun invloed verder te vergroten. Op het nationale niveau, maar vooral deelstatelijk en lokaal. Vier leden van het Congres zijn (openlijk) moslim, onder wie Tlaib en Omar. Drie van hen werden verkozen in de laatste tien jaar – twintig jaar eerder waren er nog nul islamitische parlementsleden. Dat hoeft niet te verbazen, aangezien de Amerikaanse moslimpopulatie in 2006 maar half zo groot was. De toename sindsdien is, overigens, zo'n acht keer groter dan die van de Amerikaanse bevolking in haar geheel.

New York en Michigan

De deelstaat met de meeste moslims is New York, ze vormen daar 3,5 procent van bevolking. Meer dan 80 procent van hen woont in New York City. Zij speelden daar in 2025 een belangrijke rol bij de verkiezing van de uiterst linkse moslim Zohran Mamdani als burgemeester: hij kreeg 51 procent van de stemmen, maar werd gesteund door liefst negen op de tien islamitische kiezers.

Percentueel is niet New York de deelstaat met het hoogste aandeel moslims, maar Illinois (3,7 procent), een Democratische staat in het Midden-Westen, tevens bekend als thuishaven van Barack Obama. In dezelfde regio tellen ook Minnesota en Michigan een bovengemiddeld aandeel islamitische inwoners. De laatste van die twee mag zich misschien zelfs opmaken voor een islamitische senator.

Uit de stal van Bernie Sanders

Dat zou een primeur zijn, want nooit eerder zetelde een moslim in de Amerikaanse Senaat (de vier eerder genoemde islamitische congresleden zitten in het Huis van Afgevaardigden). De man die de primeur moet gaan verzorgen heet Abdul El-Sayed, een 41-jarige arts, academicus en ambtenaar uit de stal van de socialist Bernie Sanders, en zoon van Egyptische ouders.

El-Sayed is momenteel nog verwikkeld in de strijd om de Democratische partijnominatie. Drie kandidaten peilen rond de 20 procent ('onbeslist' is de grootste groep), maar het is El-Sayed die een eerste kloofje lijkt te slaan met zijn twee partijgenoten. Dat is vervelend voor de Democraten in Washington, want de islamitische socialist peilt het slechtst tegen de meest waarschijnlijke Republikeinse tegenstander. Met andere woorden: de kandidaat die het populairst is bij de partijbasis, is het minst populair bij de kiezer.

De islamisering van de Verenigde Staten is niet morgen al aan de orde. Maar daar waar moslims zich verenigen, laten ze zich gelden. Dat is waar voor Londen, Parijs en Berlijn, maar ook voor New York en Michigan.

*__Roan Asselman__ *is analist, redacteur en Amerika-columnist van Doorbraak.be.*

Wynia's Week *verschijnt drie keer per week,* ***156 keer per jaar****, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. De groei en bloei van Wynia's Week is te danken aan de donateurs. Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk* ***HIER****. Hartelijk dank!*